

Dr. Rósa Izsó ünneplése.

— Az ügyvédi kamara közgyűlése. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi ügyvédi kamara vasárnap délelőtt tizenegy órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését, melynek kiemelkedő része volt várbeli dr. Rósa Izsó ünneplése. Dr. várbeli Rósa Izsó januárban töltötte be ügyvédi gyakorlatának ötvenedik esztendejét és ezt az alkalmat használta fel a kamara, hogy elnökét üdvözzölje. A kamara tagjai az ünnepélyes alkalmából teljes számban jelentek meg; az elnöki tisztséget ideiglenesen dr. Kószó István töltötte be. Dr. Végman Ferenc ismertette az elnök jelenlétében teendő indítványát és egyúttal javasolta, hogy a tiszttakar és a választmány hívja meg dr. Rósa Izsót a közgyűlésre.

A terembe való beléptekor lelkes éljenzés fogadta dr. Rósa Izsót, aki elfoglalta helyét az elnöki asztalnál. A jubilánst dr. Kószó a következő beszéddel üdvözlötte:

Nagyságos uram!

Mélyen tisztelt elnök ur!

Nem a mindennapi szokás eredménye, hogy a mai napon a szegedi ügyvédi kamara megragadja az alkalmat, hogy téged külön is üdvözzöljön, hanem azon bensőségteljes, őszinte és igaz szeretetnek és nagyrabecsülésnek a megnyilatkozása, amellyel irántad, a te személyed, a te önzetlen és fáradhatatlan tevékenységed iránt immár 33 év óta, mint elnöke iránt viseltetik.

Ötven év — egy félszázad — egy olyan határpont az emberéletben, amely mellett elhaladni szó nélkül nem lehet, különösen akkor, amidőn az az ötven év annyi munkával, annyi fáradtsággal, annyi eredményesen keresztyült terv megvalósulásával van kitöltve, mint a tied.

Az ügyvédi kamarák törvény által történt szervezése óta te ennek a kamarának a vezetőtagjai közt voltál és 33 évvel ezelőtt állított ennek élére kartársaid bizalma. Ezen idő alatt nemcsak elnöke voltál és vezetője kartársaidnak, hanem előmunkása az ügyvédi egzisztencia megerősödéséért küzdő kartársaknak és mint ügyvéd, egy egész nemzedéket neveltél a mai kornak, megtanítva azokat a tisztesség, a becsület, pontosság és lelkiismeretesség által arra, milyennek kell lenni a hivatása magaslatán álló jogvédőnek.

Szerénységed és a mai nehéz viszonyoknak igaz fölismerése eltöltött bennünket attól, hogy mint ezelőtt tíz évvel negyvenéves ügyvédi működésedet a társadalom bevonásával nagyobb keretben ünnepeltük meg, hogy most is ne csak mi, hanem Szeged város egész közönsége velünk együtt ünnepelhesse, — de nem tilthat el attól, hogy szívünk s lelkiünk őszinte, igaz érzelmeinek abban a díszteremben kifejezést adjunk, amelyet hogy a szegedi ügyvédi kamara magának mondhat, neked köszönhet.

Ez a palota kifejezője annak, hogy te az ügyvédi kar tekintélyét megszilárdítani iparkodtál az által is, hogy saját házában és saját helyiségében helyezkedhessen el az ügyvédi kamara vezetősége és ezáltal tekintélye emelkedjék, önérzete erősödjön.

Ugy a társadalomban, mint az ügyvédi kamarában elnöki mivoltodat azzal mutattad meg, hogy előmunkása voltál úgy a közélet-

nek, mint az ügyvédi kamarai adminisztrációs munkának.

Midőn ügyvédi működésednek 50. évfordulójánál megállítunk, azt kívánjuk a magyarok istenétől, áldjon meg téged egy hosszú, boldog élet minden örömeivel s tartsd meg szereteted továbbra is irántunk.

Dr. Rósa Izsó mélyen meghatva válaszolt a nagyhatású üdvözlő beszédre.

— Egész életemben, — mondta — bárhova is állított a sors, mindig ügyvédi hivatásomat helyeztem előtérbe. És amit tettem, azért sem elismerést, sem köszönetet nem várok, sem el nem fogadok. Abban a kivételes szerencsében részesített a sors, hogy munkálkodásomat ebben a városban végezhettem, ahol születtem és ahol fölnevelkedtem. Őszintén bevallom, mindig annyi szeretettel vettem itt körül, hogy sohasem találkoztam akadályokkal, amelyeket mindenkinek le kell küzdeni, hogy előrehaladhasson. Különösen éreztem ezt a ragaszkodást és vonzalmat kartársaim részéről, akik életem nevezetes fordulójánál sem feledkeztek meg rólam. Hálaosan köszönöm a támogatást és a barátságot. Kérlek benneteket, amíg a sors úgy rendelkezik velem, hogy itt vándoroljak köztetek, támogassatok továbbra is munkám teljesítésében.

A beszéd után a kamara tagjai lelkes ovációban részesítették dr. Rósa Izsót. Majd dr. Végman Ferenc indítványozta, hogy iktattassék jegyzőkönyvbe a jubileumi megemlékezés.

Továbbá, hogy a jegyzőkönyvnek ez a része jegyzőkönyvi kivonat alakjában foglaltassék diszokiratba, ami már meg is történt és azt egyidejűleg nyujtsák át az elnöknek. Ugyanez a diszokirat függesztessék ki az ügyvédi kamara székházának dísztermében. Indítványozta továbbá, hogy az ügyvédi kamara festesse meg dr. Rósa Izsó arcképét a díszterem számára. A budapesti tudományegyetemet keresse meg a kamara, hogy dr. Rósa Izsónak állítsa ki a díszdoktori oklevelet, minthogy a tudori fokot több mint ötven éve elnyerte. Indítványozta még dr. Végman, dr. Kószó István üdvözlő beszédét iktassák jegyzőkönyvbe. A közgyűlés az indítványt egész terjedelmében elfogadta.

Dr. Rósa Izsó foglalta el ezután az elnöki széket és megkezdődött a napirend tárgyalása. A közgyűlés tudomásul vette a zárszámadást és a jövő évi költségvetésre vonatkozó választmányi javaslatokat. A kamara 360 tagja közül 190 katonai szolgálatot teljesít. Dr. Végman Ferenc titkár jelentette, hogy a kamarai tagok közül Bolla Gyula (Móds), Purjesz János (Szent), dr. Szamek Adolf (Törökbecse), dr. Körösi Ignác (Szeged) és dr. Kelemen Dezső (Szeged) betöltötték huszonötéves, Beller István (Nagybecskerek) és Fáy István (Szeged) pedig negyvenéves ügyvédi gyakorlatukat. Az elnök üdvözlötte a jubilánsokat, de külön méltatta dr. Kelemen Dezső érdemeit, aki hosszabb idő óta működik, mint a kamara ügyésze. Dr. Kelemen Dezső megköszönte az üdvözlést.

A közgyűlés napirendje ezzel kimerült. Ekkor szólásra emelkedett dr. Balassa Ármán és fölhívta a közgyűlés figyelmét arra, hogy dr. Végman Ferenc huszonöt év óta

ül a titkári székben. Dr. Végman a békeidőben, de különösen a háború éveiben szinte példátlanul álló buzgalommal végzi a titkári tündökölt, mindenre kiterjeszkedő figyelemmel. Indítványozta, hogy dr. Végman érdemeit jegyzőkönyvben örökítsék meg, föntartva ezenfölül a titkári jubileum megfelelő megünneplését. A közgyűlés lelkes örömmel hozzájárult az indítványhoz. Dr. Végman hálás szavakban köszönte meg a megemlékezést.

Csökkenteni kell a villamos-megállóhelyeket.

— A Vasuti és hajózási főfelügyelőség szakvéleménye. —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Közüti Vaspálya r.-t. a nagy havazások idején bejelentette a város tanácsának, hogy szénhiány miatt kénytelen lesz üzemét teljesen beállítani. Később még egy beadvány érkezett a tanácshoz, melyben a részvénytársaság a forgalom csökkentését ajánlja. A tanács több ízben foglalkozott a kérdéssel. Mindezekelött szöveget adott közre a közüti r.-t.-nak, majd egy műszaki bizottsággal megvizsgáltatta a társaság üzemkezelését. Később oly határozatot hozott a tanács, hogy fölkéri a Vasuti és hajózási főfelügyelőséget, hogy a közüti r.-t.-t kötelezze szénhiányos időszakok idején a forgalom csökkentésére pontos betartására.

A Vasuti és Hajózási főfelügyelőség a tanács felkérésére most a következőkben válaszolt:

A folyó évi február hó 3-án kelt megkeresésére értesítjük, hogy a szegedi közüti vaspálya társaság forgalmi zavarait a helyszínen megvizsgáltuk és annak alapján a következőket közöljük:

A vaspálya társaság 1916. augusztus havában 96 vagon szénrel rendelkezett, mely mennyiség körülbelül három hónapig volt elegendő. Ily nagy készlettel vasutaink abban az időben általában sajnos nem rendelkeztek és így e tekintetben a vasutársaság teljes előrelátással járt el.

A későbbi szénbeszerzési nehézségek mellett több villamos és egyéb vasut szene kifogyott, úgy hogy egyesek kénytelenek voltak üzemüket nagyobb mértékben korlátozni, sőt bizonyos időre megszüntetni (Debrecen, Pozsony, budapesti villamos vasutak stb.) A szénbeszerzési nehézségek tekintetében a vasutársaság által felhozottakat általánosságban kétségbe vonhatónak nem tartjuk és helyeseljük a vasutársaság azon igyekezetét, hogy forgalomeszként igyekezzék a beszerzhető szénrel legalább a főbb vonalak forgalmát fenntartani. Tekintettel a jövő télen várható nehézségekre, kívánatosnak tartjuk a nyári időnynek széngyűjtésre való felhasználását. Az egyéb üzemi anyagok beszerzése is napról-napra nehezebbé válik. A vörösnéz és egyéb fémek a hadvezetés céljaira lévén lefoglalva a vasutak jöbára pótananyagokra vannak szorulva, amelyek gyakran nem felelnek meg minden követelménynek és megnehezítik a fenntartást, mely a jelenlegi munkáshiány mellett fokozott nehézséggel jár.

E nehézségek következménye volt, hogy a vasutársaság akkor, amikor motorai kezdtek mind sűrűbben hasznavehetetlenekké válni, azokat nem tudta kellő gyorsasággal



Nézze meg az

1000 gyertyás házat!